

ΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
1955 - 1959

πὸ ἔγραψε ὁ ΚΥΠΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ
καὶ μελοποίησε ὁ ΓΙΑΓΚΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΤΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΗ
«ΕΛΛΗΝΙΚΟΤ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤ ΟΜΙΛΟΤ ΚΤΠΡΟΤ»

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

1979

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τοῦ Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΗ

Ποίηση :

- Ἔντομα, ζῶα καὶ πουλιὰ, ἔκδ. Ε.Π.Ο.Κ., 1949
Ὁ πρίγκηπας τὸ ἐλάφι, 1957
Ἕμνοι καὶ Προσευχές, ἔκδ. Ο.Χ.Ε.Ν. Κύπρου
(μὲ μουσικὴ Γιάγκου Μιχαηλίδη) 1961
Ὅπου παιδι καὶ φῶς, Πνευματικὴ Κύπρος, 1979
Ποιήματα τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγώνα τῆς Κύπρου 1955 - 1959
(μὲ μουσικὴ Γιάγκου Μιχαηλίδη), ἔκδ. Ε.Π.Ο.Κ., 1979

Πεζά :

Τὸ Κίτρινο Χρυσάνθεμο,	1951
Ἱστορίες τῶν λουλουδιῶν,	1954
Ἱστορίες τῶν πουλιῶν,	1955
Ἱστορίες τῶν μηνῶν*,	1956 1975
Ἱστορίες τῶν Ἀκριτῶν,	1956
Ἀληθινές Ἱστορίες,	1956
Ἱστοριούλες,	1956
Ἡ Ξανθοῦλα,	1957

Θέατρο :

- Τὸ βασιλόπουλο τῆς Βενετιάς, ἔκδ. Ε.Π.Ο.Κ., 1949
Ὁ Πετεινὸς ὁ Γοῦμενος, 1950
Τὸ μελίσσι, 1953
Τὸ «Θεατράκι μας» (ὀκτὼ τεύχη), 1953 - 1957
Πέντε Τρίπρακτα, ἔκδ. Ἀριστ. Πολίτη, 1961
Τρία Μονόπρακτα, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 1979
Ἑγεία καὶ Χαρά, Ἑπιτροπὴ Ἑγείας τῆς Ἐθνικῆς Ἑπιτροπῆς
Διεθνoῦς Ἔτους Παιδιοῦ Κύπρου, 1979.

* (Ἡ πρώτη ἔκδοσι εἶχε τίτλο «Οἱ δώδεκα μῆνες»).

ΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
1955 - 1959

πού έγραψε ό ΚΥΠΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ
καί μελοποίησε ό ΓΙΑΓΚΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΤΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΗ
«ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΚΤΠΡΟΥ»

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

1979

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ 1955—1959
ΠΟΥ ΕΓΡΑΨΕ Ο ΚΥΠΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΠΟΙΗΣΕ
Ο ΓΙΑΓΚΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

*Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά*

Ἡ Ἐλευθερία λάμπει κι ὅταν ἀκόμα καλύπτουν σύννεφα τὸν ἐθνικὸ οὐρανό. Χρέος μας νὰ τὴν ἀντικρούσουμε μὲ ψηλὰ τὸ μέτωπο. Ἄλλὰ μέτωπο ψηλὰ σημαίνει ἐξυπηρέτησή της καὶ διαφύλαξή της μὲ καθαρὴ συνείδηση. Τὰ πρόσωπα ποὺ ὑπῆρξαν φορεῖς της μὲ τὴ θυσία τους τὴν ἐγγυῶνται ὅταν μένουν στὴ μνήμη μας σὰν καθαρὲς καὶ μουσικὲς εἰκόνες καὶ ὄχι σὰν ἀσαφεῖς ἀναφορές. Καὶ τὰ γεγονότα μὲ τὶς ἡμερομηνίες, τὶς ὀνομασίες καὶ μερικὰ ἄλλα δευτερεύοντα ἢ τοπικὰ καθέξαστα ἐπισημαίνουν τὴν ἀντρεία τῆς Ἐλευθερίας.

Ὁ τετράχρονος Ἀπελευθερωτικὸς Ἀγῶνας (1955-1959) ὑπῆρξε γιὰ μᾶς τοὺς Κυπρίους μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἥρωϊκὲς μας ἐκδηλώσεις μὲ συμμετοχὴ ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ. Μερικὰ ὀνόματα μορφοποιοῦσαν τὶς διαθέσεις τοῦ λαοῦ μας. Μερικὲς ἡμερομηνίες ἀποκτήσανε τὴ σημασία φωτεινοῦ σταθμοῦ στὴ νέα μας ἱστορία. Ὁ σεβασμὸς γι' αὐτὰ ὅλα μπορεῖ νὰ ἐκδηλωθεῖ μὲ πολλοὺς τρόπους: μὲ κείμενα, μὲ μνημεῖα, μὲ ἀναμνηστικὲς πλάκες, μὲ γιορτὲς καὶ ἀθλητικὸν ἀγῶνες, μὲ διαγωνισμοὺς καὶ βραβεῖα καὶ ἄλλα. Ἕνας τρόπος ποὺ μπορεῖ νὰ μιλήσει ἀμεσώτερα, εἶναι τὸ τραγούδι. Γι' αὐτὸ γράψαμε μιὰ σειρά ἀπλὰ ποιήματα μὲ προοπτικὴ τὴ χρήση τους στὰ σχολεῖα. Σ' αὐτὰ μιλοῦμε τόσο γιὰ τοὺς ἥρωες μας, ποὺ πεθάνανε στὸν ἑλληνικὸ ἀγῶνα τῆς τετραετίας 1955-1959, ὅσο καὶ γιὰ σημαδιακὲς μέρες καὶ γεγονότα τοῦ ἀγῶνα αὐτοῦ. Ὁ Γιαγκὸς Μιχαηλίδης μελοποίησε τὰ ποιήματα αὐτά.

* * *

Τὰ ποιήματα τοῦ τετράχρονου Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνα μας, ποὺ περιλαμβάνονται στὶς πιὸ κάτω σελίδες, ἔχουν πρωτοδημοσιευθεῖ στὸ περιοδικὸ «Πνευματικὴ Κύπρος» (τομ. Α' 1960/1961, σελ. 454-458) μὲ τίτλο «Διαγωνισμὸς Μουσικῶν Συνθέσεων τῆς Πνευματικῆς Κύπρου μὲ ἀθλοθέτη τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴν Κύπρου». Ἡ συγγραφὴ τῶν ποιημάτων ἔγινε μὲ ὑπόδειξη

του ἀείμν. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καὶ Ἐθνάρχῃ Μακαρίου Γ' καὶ μὲ σκοπὸ τὴ χρῆση τους στὰ σχολεῖα.

Ἡ σχετικὴ προκήρυξι ἔλεγε:-

«Προκηρύσσεται διαγωνισμὸς μελοποιήσεως 16 ποιημάτων τοῦ κ. Κύπρου Χρυσάνθη, ποὺ εἰδικῶς ἔχουν γραφτῆ γιὰ τὶς ἡλικίες 12 - 18 ἐτῶν μὲ θέματα παρμένα ἀπὸ τὸν τελευταῖο μας Ἀπελευθερωτικὸν Ἀγώνα τοῦ 1955 - 59, μὲ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

(α) Λαμβάνει μέρος κάθε Ἑλληνας μουσικὸς (Ἑλλαδικὸς ἢ Κύπριος τῆς Ὁμογένειας). (β) Τὰ ἔργα πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν εἰς διπλοῦν καὶ νᾶχη τὸ κάθε κομμάτι ὀλόκληρο τ' ὄνομα τοῦ συνθέτη (Δὲν ἐπιτρέπονται ψευδώνυμα). (γ) Δὲν ὑπάρχουν περιοριστικὰ ὅρια στὴ σύνθεση. Πρέπει ὅμως ὁ συνθέτης νᾶχη ὑπόψη του πὼς τὰ κομμάτια προορίζονται γιὰ κοινὴ χρῆση σὲ συλλόγους, κατηχητικὰ καὶ σχολεῖα. Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ὡς τὸ τῆς ΕΟΚΑ καὶ 1ης Ἀπριλίου προορίζονται γιὰ ἐμβατήρια. (δ) Δικαιοῦται ἓνας συνθέτης νὰ συνθέσῃ ὅλα ἢ μερικὰ ἀπὸ τὰ ποιήματα. (ε) Ἡ βράβευση θὰ γίνῃ ξεχωριστὰ γιὰ κάθε κομμάτι καὶ ὄχι γιὰ τὴ σύνθεση ἐν συνόλῳ ὄλων τῶν ποιημάτων. (στ) Οἱ βραβευμένες συνθέσεις θὰ εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ ἀθλοθέτη μόνον γιὰ τὴν ἐκδοσὴ τους σὲ βιβλίον. (Δικαιώματα γιὰ ἐκτελέσεις ἀπὸ ραδιόφωνο ἢ τηλεόραση ἀνήκουν στὸ συνθέτη). (ζ) Γιὰ κάθε κομμάτι δίδεται βραβεῖο £10. (η) Ἄν ὑπάρξῃ σύνθεση μεγαλύτερη, ὡς τετράφωνη γιὰ χορωδία μὲ συνοδεία, δυνατὸν ὁ ἀθλοθέτης νὰ βραβεύσῃ ἰδιαίτερος τὴν σύνθεση αὐτὴ ἀλλὰ δὲν θὰ συμπεριληφθῇ αὐτὴ σὲ βιβλίον κοινῆς χρήσεως γιὰ σχολεῖα κλπ., ἀλλὰ πιθανὸν νὰ ἐκδοθῇ ξεχωριστὰ.

Τελευταία προθεσμία ὑποβολῆς 1 Ὀκτ. 1961. Ὁ ἀθλοθέτης θὰ ὀρίσῃ ἐν καιρῷ τριμελῆ Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ.

Τὰ ἔργα θὰ ὑποβληθοῦν ἢ ἐπὶ συστάσει ἢ ἰδιοχείρως στὸν κ. Κ. Χρυσάνθη, Λήδρας 114, Λευκωσία - Κύπρος».

* * *

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ αὐτοῦ δημοσιεύθηκαν στὴν «Πνευματικὴ Κύπρος» μετὰ ἓνα χρόνον (τομ. Β', 1961/1962, σελ. 266 - 267):-

Ὁ Διαγωνισμὸς Μουσικῶν Συνθέσεων τῆς «Πνευματικῆς Κύπρου» μὲ ἀθλοθέτη τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Κύπρου ἀφοροῦσε τὴ μελοποίησι ἐλευθέρος 16 ποιημάτων τοῦ κ. Κ. Χρυσάνθη εἰδικῶς γραμμένων μὲ θέματα ἀπὸ τὸν Ἀπελευθερωτικὸν μας Ἀγώνα γιὰ τὶς ἡλικίες 12 - 18 ἐτῶν. Σκοπὸς τόσο τῶν ποιημάτων ὅσο καὶ τῶν συνθέσεων εἶναι ἡ εἰσαγωγή στὴν Παιδεία τοῦ ἰδιαίτερου ἡθους μας, ἄξιον νὰ γίνῃ παιδεία, ποὺ εἶχαμε δεῖξει σὰν κομμάτι ἑλληνικοῦ λαοῦ σ' αὐτὸ τ' ἀπόμερο νησί, τὴ Νοτιοανατολικὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν τετραετῆ Ἀπελευθερωτικὸν Ἀγώνα μας.

Ἡ «Πνευματικὴ Κύπρος» ἰδιαίτερος περὶ φανεύεται πὼς ἔχει κάμει πνευματικὸ καὶ καλλιτεχνικὸ τῆς στόχο καὶ τοῦτο ὁ πρόσφατο παρελθόν μας.

Στὸν διαγωνισμό αὐτὸ ἔχει ὑποβάλει ὁ κ. Γιάγκος Μιχαηλίδης συνθέσεις του γιὰ ὅλα μὲ σχετικὴ ποικιλία, μὲ βάση παιδαγωγικὴ καὶ ταυτοχρόνως καλλιτεχνικὴ. Ἐνα ποίημα ἔχει μελοποιήσει καὶ ὁ κ. Κ. Μοιράνθης.

Οἱ ὑπεύθυνοι ἀποφασίσανε νὰ δοθῆ τὸ βραβεῖο γιὰ ὅλα στὸν κ. Γιάγκο Μιχαηλίδη καὶ νὰ ἐκδοθῆ ὡς σύνολο ὅλο τὸ ἔργο αὐτὸ μὲ σύσταση νὰ χρησιμοποιηθῆ εὐρύτατα στὰ σχολεῖα, τοὺς συλλόγους κλπ.»

* * *

Ἀπὸ τὰ μελοποιημένα ποιήματα τῆς συλλογῆς αὐτῆς ἓνα μὲ τίτλο «Ἕγνος στὸ Φῶτι Πίττα» τραγουδήθηκε ἀπὸ τὴ Μικτὴ Χορωδία τῆς «Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Κύπρου» κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ Μνημείου τοῦ Φῶτι Πίττα στὶς 18 Ὀκτώβρη 1961. Οἱ νότες του δημοσιεύθηκαν στὴν «Ἐπετηρίδα τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Κύπρου» τοῦ 1961 - 1962 (σελ. 25).

Στὴ «Σχολικὴ Ἀνθολογία» τοῦ Ἀνδρέα Παπαδούρη (1962) ἔχουν περιληφθεῖ τὰ δεκατέσσερα ἀπὸ τὰ δεκαῆξι ποιήματα τῆς συλλογῆς (σελ. 232 - 236).

Στὸ περιοδικὸ «Κυπριακοὶ Καιροὶ» (Μάρτιος 1962, σελ. 16 - 18) μὲ τὸν τίτλο «Τραγούδια τοῦ Ἀγώνα» δημοσιεύθηκαν καὶ τὰ δεκαῆξι ποιήματα, διανθισμένα μὲ φωτογραφίες, ποὺ δείχνουν ἔρευνες ἢ συμπλοκὲς τῶν τότε Δυνάμεων Ἀσφαλείας μὲ τοὺς μαθητὲς κυρίως τοῦ «Παγκυπρίου Γυμνασίου» (Λευκωσία).

* * *

Ἡ ἔκδοση τῆς συλλογῆς αὐτῆς μὲ τις μελοποιήσεις δὲν πραγματοποιήθηκε τότε γιὰτὶ στὸ μεταξὺ ἄρχισε τὴ δράση τῆς ἡ ΕΟΚΑ Β' καὶ δὲν ἐπιθυμοῦσαν ἀθλοθέτης, ποιητῆς καὶ συνθέτης νὰ γίνῃ ἀπὸ ὅποιονδήποτε, ἔστω καὶ κάπως ὑποθετικά, συσχετισμός. Μὲ τὸ «Διεθνὲς Ἔτος Παιδιοῦ» ταιριάζει νὰ δοθοῦν οἱ στίχοι καὶ ἡ μουσικὴ σύνθεση στὸ εὐρύτερο κοινό. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τιμοῦνται ταυτοχρόνως καὶ οἱ ἥρωες ἐκείνων τῶν ἄλλων ἡμερῶν μας κι ἂς πῆγε ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ ἀπὸ ἐξωτερικὲς ἐπεμβάσεις χαμένη ἡ θυσία τους.

Τὰ κείμενα διατηροῦν τὴν πρώτη τους μορφή ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ 11ου στίχου στὸ ποίημα «Τάφος Κυπρίου Μαχητῆ» καὶ μιᾶς - δυὸ λέξεων.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΝΕΚΡΟΣ

Αὐτὸν ποὺ δίχως ὄνομα καὶ φήμη
γι' ἀγῶνα ἐνάρετο ἔχει σκοτωθῆ
χωρὶς νὰ ζήτησε ἔπαινο ἢ ἀσῆμι
καὶ μήτε νίκη πρόφτασε νὰ δῆ,

Ἡ δόξα τοῦ καθήκοντος τὸν ζώνει
μὲ τῶν ἀγίων τὸν κύκλο τὸν χρυσοῦ
καὶ φρόνημα ἱερὸ σ' ἐμᾶς ὑψώνει
στὴ γῆ δικαίωμα καὶ σὶν οὐρανό.

Ὁ ποὺ δουλεύει τίμια τὴν πατρίδα
δὲν ἔχει δίψα γιὰ δαφροκλωνί.
Τιμὴ καὶ δόξα του χρυσοῦ ἢ φροντίδα
τὴν πατρικὴ του νὰ στεριώσῃ γῆ.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΝΕΚΡΟΣ

First system of musical notation. It consists of four staves. The top staff is the vocal line in treble clef, with lyrics: "Αὐ τὸν πού δι' αὖς ὀ νο μα καί". The second staff is the right-hand piano accompaniment in treble clef. The third staff is the left-hand piano accompaniment in treble clef. The bottom staff is the bass line in bass clef. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is common time (C). The dynamic marking is *pp*.

Second system of musical notation. It consists of four staves. The top staff is the vocal line in treble clef, with lyrics: "ἦ μι γιὰ γῶ ναῖ ναῖ ρε το' χει". The second staff is the right-hand piano accompaniment in treble clef. The third staff is the left-hand piano accompaniment in treble clef. The bottom staff is the bass line in bass clef. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is common time (C). The dynamic marking is *pp*.

Musical score for the first system. It consists of four staves: two vocal staves and two piano accompaniment staves. The key signature is D major (two sharps). The first vocal staff has a *pp* dynamic marking. The lyrics are: *καὶ μὴ τε νί υπ πρό φθα σε ρά -*.

Musical score for the second system. It consists of four staves: two vocal staves and two piano accompaniment staves. The key signature is D major. The lyrics are: *καὶ μὴ τε νί υπ πρό φθα σε ρά δñ. Η δόξα τοῦ κα*.

δñ.

δι' ἡμῶν τὸν ζῶντα
 μέτῳ αἰ
 δόξα τὸν ζῶντα
 μέτῳ αἰ

γίνῃ τὸν κύκλον τὸ χρυσό
 και
 και φροντι

και φροντι

φρόνημα ἱερόθεν ἡμῶν ψάλλει

μα ἱερόθεν ἡμῶν ψάλλει

φρόνημα ἡμῶν ψάλλει

μα ἱερόθεν ἡμῶν ψάλλει

ἐπὶ γῆς διὰ καὶ ὠμα καὶ ἐπὶ οὐρα

ἐπὶ γῆς διὰ καὶ ὠμα καὶ ἐπὶ οὐρα

ἐπὶ γῆς διὰ καὶ ὠμα καὶ ἐπὶ οὐρα

ἐπὶ γῆς διὰ καὶ ὠμα καὶ ἐπὶ οὐρα

νό, επί γῆ δι και ω μα και στον ου ρα

νό επί γῆ δι και ω μα και στον ου ρα

νό επί γῆ δι και ω μα και στον ου ρα

νό επί γῆ δι και ω μα και στον ου ρα

νό επί γῆ δι και ω μα και στον ου ρα

νό. 'Ο πού δου γρευ ει

νό. pp 'Ο πού δου γρευ ει

νό. pp. 'Ο πού δου

νό. 'Ο πού δου

τίμα τὴν πα τρι δαῖ δέν ἔ χει

τίμα τὴν πα τρι δα δέν ἔ χει

λεί ει τὴν - πα τρι δα δέν

crescendo λεί - ει τὴν - πα τρι δα δέν *ff*

δι ψα γιά δα φνο ηγω - νί. δι μι και

δι ψα γιά δα φνο -- ηγω -- νί δι μι και

ἔ χει δι ψα γιά ηγω νί. δι μι και

ἔ χει δι ψα γιά δα φνο ηγω νί. δι μι και

δὸ ἕα του χρυ εἰῆ ἔρον. τι δα
 δὸ ἕα του χρυ εἰῆ ἔρον τι - δα
 δὸ - ἕα του χρυ - εἰῆ ἔρον τι δα

δὸ - ἕα του χρυ - εἰῆ ἔρον τι δα
 τῶν πατρι κῆ του νά στε ριῶ - εν γῆ.
 τῶν πατρι κῆ του νά στε ριῶ εν γῆ
 τῶν πατρι κῆ νά στε ριῶ - - εν γῆ

τῶν πατρι κῆ νά στε ριῶ εν γῆ.

1η ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ 1955

Πρώτη τ' Ἀπρίλη, ἀνιρεία μας μέρα,
κορφὴ τῆς λεβεντιᾶς,
ἀνοιξη νέας ζωῆς, μητέρα
κι' ἀγγὴ μιᾶς λευτεριᾶς,

Ἔχουν οἱ μέρες οἱ ἐθνικὲς μας
μιὰ ξέχωρη ἀρετὴ,
μάχεις ἐσὺ μὲς τὶς καρδιές μας
γωνιὰ ξεχωριστή.

Ξύπνημα γιὰ ὅλους τὸ Εἰκοσιένα
καὶ τὸ Σαράντα φῶς.
Κι' ἔχεις ἐσὺ στεφανωμένα
τὰ δυνὸ σὰν οὐρανός.

Πρώτη εἴς τριῖς ἄν τρεῖς ἡμᾶς μέρα
 κορφή τῆς γενεῆς τῆς ἀνοίξης νέας ἡμῶν
 ἡμῶν, μή τρέμα καὶ γὰρ μᾶς γενεῆς
 ρίας. Ἐχουν οἱ μέρες οἱ ἔθνη κῆς ἡμῶν

μιά ξέχω
 ρη ἀρετή,

μιά - χεῖς ἐ
 γύμεις τὴς καρδιῆς μας

γω - νιά ξε
 χω ρι ἐτή -

γω - νιά ξε
 χω ρι ἐτή.

Ζύπημα γιά ὄχους τὸ εἶκοσιέ να
 Ζύπημα γιά ὄχους τὸ εἶκοσιέ να

καὶ τὸ Σαράντα ἄως.
 καὶ τὸ Σαράντα ἄως.

Κυερεῖς εὐστε φανωμένα
 Κυερεῖς εὐστε φανωμένα

τὰ δύο εἰς οὐρανὸν
 τὰ δύο εἰς οὐρανὸν

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΜΟΥΣΚΟΥ

*Ὡ Μοῦσκο, ἐσὺ τῆς ἀγροτιᾶς τὸ χρέος
σὲ μιὰ λιτὴ πατρίδα ἑλληνικὴ
ξεπλήρωσες καὶ πέρασες ὠραῖος
Θεὸς ἀρχαῖος σὴν ἀφθαρτὴ ζωή.*

*Γ' αὐτὸ τριαντάφυλλα κρατᾷ τὸ χέρι
καὶ μὲ τὸν ὕμνο ἔ ἀθλητῆ σὲ ὕμνῳ.
Στὸν οὐρανὸ τῆς Κύπρου αἰώνιο ἀστέρι
σὲ βλέπω, εὐλογημένο ἀπ' τὸν Χριστό.*

*Καλότυχη ἢ γενιὰ ποὺ ὡς θνυσιάζει
παιδὶ σὰ θέμελα τῆς λευτεριᾶς,
τὸν οὐρανὸ σιὸς ὄμους τῆς βασιάζει,
κρατᾷ τὸ σέβας καθεμιᾶς καρδιᾶς.*

ΤΟ ΤΡΑΓΟΔΙ ΤΟΥ ΜΟΥΣΚΟΥ

mf

ὦ Μουσοῦ εὖ ὦ Μουσοῦ εὖ τῆς ἀγορεύσας τό
 χρέος σέ μάρι τή σέ μάρι τή σα
 τριδάξγη νι κή ξε ηγέρω σες ξε
 πλέρω σες καί νέρω σες ὦ παῖρος Θε
 ὅς ἀρχαῖος Θε ὅς ἀρχαῖος τῆν ἀφάρτη δα
 ἦ. *mf* Γιαὺ τὸ γιαὺ τὸ τριαντὰ φυγὰ τριαν
 τὰ φυγὰ σὸ χέρι καὶ μέτον ὕμνο
 μέτον ὕμνο τ' ἀθρητὴ σέ ὕμνω Στόν

οὐ ρα νό στον οὐ ρα νό τῆς Κυ προαΐ ω νο ᾠ-
crescendo
 στε ρι. Ἐέ βρε σωεὺ δο γη με νοεὺ δο γη
mf
 μέ νο ᾠπ' τό Χρι στο Κα λο ευ χη , κα
 δο ευ χη γε νια σου θυ ει α Ξει παι-
 δι παι δι στα δε με θα στα δε με λα τρις δευτε
p
 ριας τόν οὐ ρα νό τόν οὐ ρα νό στον
crescendo
 ᾠ μου τῆς βα στα Ξει Κρα τᾶ τό σε βασ
 κα δε μιᾶς τῆς κα δε μιᾶς καρ διᾶς.

Η ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Δὲν εἶν' γλυκύτερο ἄλλο προᾶμμα
ἀπ' τῆ μεγάλης λευτεριά.
Παιρίδα καὶ θρησκεία τὸ θᾶμμα,
πὸν ξεπηδᾷ ἀπ' τῆ λευτεριά.

Κι' ὅταν αὐτὴ δουλεύης τίμια
εἶσαι πιά πλούσιος κι' εὐτυχής,
δὲν ἔχεις στήν ψυχὴ σου ἀσκήμια,
θὰ ζῆς στήν ἀρετὴ εὐτυχής.

Γι' αὐτὴ ἂν πεθάνης τελευταῖα
γίνεσαι ὁ ἴδιος λευτεριά:
δὲν εἶν' σὶν κόσμῳ πράξη ὠραία
ἀπ' τὸν χαμὸ γιὰ λευτεριά.

Η ΛΕΤΤΕΡΙΑ

Δέν εἶν' γλυ πὼ τε ρ' ἄγρο πρᾶμμα αἰ'

τι με γὰ λη γευ τε ριά. Πα.

τρι δα καὶ θρησκεία δᾶμ μα πού.

Ξε πη δᾶπρι γευε ριά. Κι ὅταν αὐ εἶ δου

fine

λέν ης τι μια εἶσαι πτό πχού ειοσ
 λέν ης τι μια εἶσαι πτό πχού ειοσ

κενύ τω χρίς, δέν ε'χεις ενί ψυ
 κενύ τω χρίς, δέν ε'χεις ενί ψυ

χρί σου α ενί μια, δα ἕης ενίν α ρε
 χρί σου α ενί μια, δα ἕης ενίν α ρε

κενύ τω χρίς κενύ τω χρίς
 κενύ τω χρίς κενύ τω χρίς

D.C.
 al Fine

ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗΣ — ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

*Οἱ μέρες οἱ γενναῖες μας δὲν περῶσαν:
κρατᾶμε τὰ ὄπλα εἰρηνικοῦ καιροῦ.
Τοῦ ἀγῶνα οἱ ἀρετῆς σὶδὸ νοῦ στοιβᾶσαν
εὐθύνες, χρέη βαρεῖά τοῦ τόπου αὐτοῦ.*

*Δὲ θὰ προδώσω τὸν Παλληκαρίδη
τὸν κρεμασμένο γιὰ τὴ λευτεριά,
τὸν καταξεσκισμένο Στυλιανίδη
μὲ τὴν τραγὴ του τὴν παλληκαριά.*

*Γι' αὐτὸ σκληρὰ τὴ γῆ μου θὰ δουλέψω
καὶ θ' ἀκονίσω ὡς πρόπει τὸ μυαλό.
Μ' αὐτὰ μονάχα εὐχαριστία θὰ πέμπω
στὸν ἴσκιό τῶν νεκρῶν μας τὸν ἱερό.*

ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗΣ — ΣΤΤΑΙΑΝΙΔΗΣ

Οἱ μέρες οἱ γενεαὶ ἐς μᾶς

δὲν - πέ - ρα - θανκρα τὰ μετὰ ὄπλαι ῥηη

κοῦ καιροῦ. τοῦ ἀ γῶ να οἱ ἀ ρε τες εἶ ο'

crescendo - - - - -

νοῦ εἰ τοι βὰ σαν εὐ δῦ νες - χρέη βαρειαῦ τῶ

f *p*

τὸ σου αὐ τοῦ. *mf* Δὲν δά σπο δῶ σω -

τὸν Παγκκα ρι δη τὸν κρεμα σμέ νο

γιὰ τί γευτε ριά, τὸν υατα ξε σχι

σμέ νο Στυλια ρι δη μέ τὴν τρα νί του παγ-

λη κα ριά μέ τήν τρα νή του παλ-

ρη κα ριά. Γι'αυ' τώ σκληρά επί γῆ μου επί

γῆ μου δάδου γέ-ψω και' θ'ά κο - νί ὅς πρέ πει

τό μυα γό. Μ'αυ' τά μο νά χαεύ χαρι'

crescendo ...

ΣΤΟΤΣ ΝΕΚΡΟΤΣ ΕΦΗΒΟΤΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
(ΓΙΑΛΛΟΥΤΡΟ, ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗ, ΙΩΝΑ...)

*Τὸν ἔφηβο τοῦ Γυμνασίου,
ἀρχαδικὸ βλασιό, τιμῶ.
Ἀντίγραφο τ' ἀρχαίου τοῦ βίου
στ' ἀντιρεῖο του τόλμημα κοιτῶ.*

*Δαπάνησε τ' ἀρχαῖο του κάλλος
καὶ τῆς καρδιᾶς τὴν ἀρετὴ
σιτὴ γῆ νὰ γίνῃ πιδὸ μέγας
κι' ἀπ' τῶν μεγάλων τὴ ζωή.*

*Γιατ' ἔνοιωθε τὸ μέγα πάθος
π' ἀνθεῖ σιτὸ φῶς τῆς λευτεριᾶς.
Τῆς γῆς σου ὁ ἔρωτας τὸ βάθος
τ' ἀντιρεῖο δείχνει τῆς καρδιᾶς.*

ΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
(ΓΙΑΛΛΟΤΡΟ, ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗ, ΙΩΝΑ...)

Ζών ε' φη βο του Γυ μνα

Ζών ε' φη βο του Γυ μνα

Ζών ε' φη βο του Γυ μνα

Ζών ε' φη βο του Γυ μνα

Ζών ε' φη βο του Γυ μνα

σι ου αρ να δι κό βγα

σι ου αρ να δι κό βγα

σι ου αρ να δι κό βγα

σι ου αρ να δι κό βγα

σι ου αρ να δι κό βγα

σὸ ρι μῶ. ἴν ρί γρα
 σὸ ρι μῶ. ἴν ρι γρα
 σὸ ρι μῶ. ἴν ρι γρα
 σὸ ρι μῶ. ἴν ρι γρα

φὸ ρ'ὰρ καί ου βί ου ε'ὰν-
 φὸ ρ'ὰρ καί ου βί ου ε'ὰν-
 φὸ ρ'ὰρ καί ου βί ου
 φὸ ρ'ὰρ καί ου βί ου

εἶ ο σου τὸ μῆ μα κοι -
 εἶ ο σου τὸ μῆ μα κοι
 εἶ ο σου τὸ μῆ μα κοι

εἶ - τὸ μῆ μα κοι
 εῷ. Θα πά νη σε ἔαρ.
 εῷ. Θα πά νη σε ἔαρ.
 εῷ. Θα πά νη σε ἔαρ.
 εῷ. Θα πά νη σε ἔαρ.

χαῖ ο κάρ γος και τῆς καρ-
 χαῖ ο κάρ γος τῆς καρ-
 και ο κάρ γος τῆς καρ-

χαῖ ο κάρ γος τῆς καρ-
 διας τῆν ἀ ρε τή στή
 διας τῆν ἀ ρε τή στή
 διας τῆν ἀ ρε τή στή

διας τῆν ἀ ρε τή στή

γῆ νά γι' τη πύο με γά γος

γῆ πύο με γά γος

γῆ νά γι' τη πύο με γά γος

γῆ πύο με γά γος

κι ἀπ' τῶν με γά γων ἐπ' ὧ

με γά γων ἐπ' ὧ

με - γά γων ἐπ' ὧ

με γά γων ἐπ' ὧ

ο η. Για τ'ε νοιω

ο η. Για τ'ε νοιω

η. Για τ'ε νοιω

η. Για τ'ε νοιω

η. Για τ'ε νοιω

δε τω - με γα πα θος π'αν-

δε τω με γα πα θος π'αν

δε τω με γα πα θος π'αν-

δε τω με γα πα θος π'αν-

δε τω με γα πα θος π'αν-

θεῖ στο φῶς τῆς γλυ τε -

θεῖ στο φῶς τῆς γλυ τε

θεῖ στο φῶς τῆς - γλυ τε

ριᾶς τῆς γῆς σου ὁ εἶ ρω -

ριᾶς τῆς γῆς σου ὁ εἶ ρω

ριᾶς τῆς γῆς σου ὁ εἶ ρω

ριᾶς τῆς γῆς σου ὁ εἶ ρω -

ras ró bá dos t'án rpi κιο

ras ró bá dos t'án rpi κιο -

ras ró bá dos t'án rpi κιο

ras ró bá dos t'án rpi κιο

dei xvei tñs kap diãs.

dei xvei tñs kap diãs

dei xvei tñs kap diãs.

dei xvei tñs kap diãs.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΤΞΕΝΤΙΟΥ

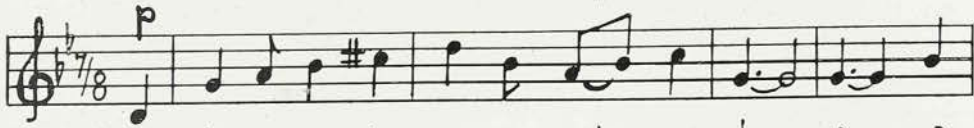
Τοῦ Μαχαιρᾶ βογγᾶνε τὰ λαγγάδια:
ὁ Ἑλληνας «ῆ τὰν ἦ ἐπὶ τᾶς».
Ἡ Λευτεριά ἔχει τοῦ Θεοῦ σημάδια
καὶ δὲ μπορεῖς ποτὲ νὰ τὰ παῖς.

Μὲ λέν' Γρηγόρη, κι' εἴμ' ἀπὸ τὴ Λύση,
τῆς τίμιας ἀγροτιᾶς λιτὸ παιδί.
Στὰ Ἑλλαδικὰ βουνὰ ἔχω πολεμήσει
πολεμιστῆς γιὰ ἑλληνικὴ τιμὴ.

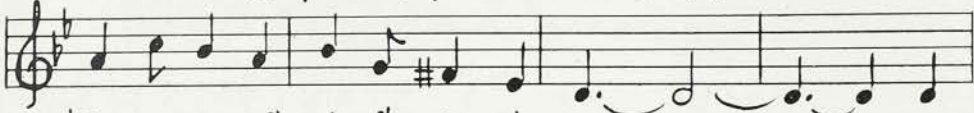
Μὲ τὸ ντουφέκι τὴν ὥρα θὰ πεθάνω
γιὰ μιὰ τραγὴ ἀρετὴ τὴ λευτεριά,
ψηλὰ σιὸν οὐρανὸ τῆς Κύπρου ἀπάνω
νὰ γράψω γιὰ ὅλους μιὰ κληρονομιά:

Ὁ Κύπριος Ἑλληνας ὠραῖος πεθαίνει
γιὰ τ' ὄριο, αἰώνιο φῶς τῆς λευτεριᾶς.
Ἡ ἀσπίδα του εἶναι πάντα τιμημένη
σὰν Ἑλληνας «ῆ τὰν ἦ ἐπὶ τᾶς».

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΤΕΝΤΙΟΤ

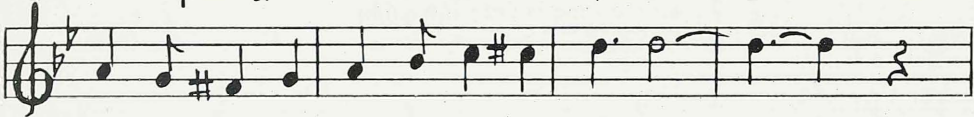
Ζοῦ Μαχαῖρᾱ βοῦ γᾱ νε τᾱ γαγ γᾱ δια: ο

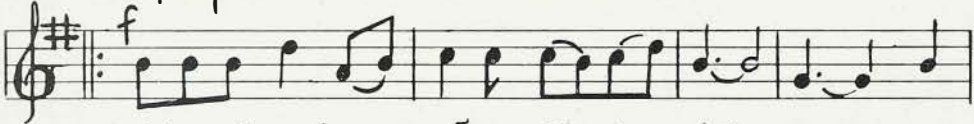
Ἐρχη κας "ἦ τᾱν ἦ ε πι τᾱς" Η

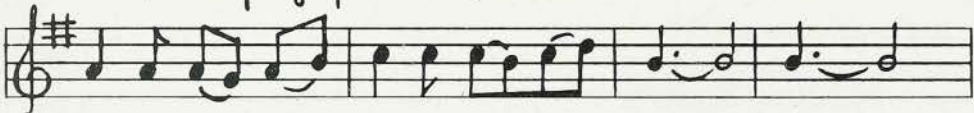
λευ τε ριᾱ ᾿χει τοῦ Θε οῦ ση μα δια και

οἰ μπορεῖς νο τε να τα δια τᾱς .

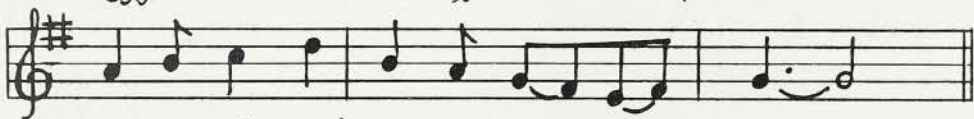
Με λεν Γρηγορη κι εἶμαι οἱ τη λυ ση τῆς

τιμιας ᾱ γρο τιᾱς δι το σαι δι. - - -

Στα ἔλαδι υᾱ βου να ᾿χω νο δε μη σει νο

λε μι σῆς για ἔχη νε υᾱ τι μη.

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α.

*Τῶν ἔνδοξων νεκρῶν ἡ μνήμη
χαρίζει νόημα στὴ ζωή.
Τιμῶντας τοὺς καλεῖς τὴν φήμη
νὰ σοῦ αἰωνίση τὴ φυλή.*

*Οἱ μαχητὲς τῆς Ε.Ο.Κ.Α. ἀρχαῖοι
πολεμιστὲς τῆς λευτεριᾶς
θὰ ξεπροβάλλουν πάντα νέοι
στὶς ἀντρεισούνες τῆς καρδιᾶς.*

*Ψηλὰ τὰ μέτωπα: ἡ παιρίδα
στὰ κόκκαλα τῶν ἡρώων ἀνθεῖ.
Ἄπ' τὸ στεφάνι τῆς ἡ ἐλπίδα
γιὰ νέες τιμὲς θ' ἀναστηθῇ.*

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α.

f

Ἰὼν ἐν δόξῳν νεκρῶν ἢ μὴ μὴ χαριθεύοντα

εὐρίσω ἢ. ὅτι μὴν λαστοῦσκα θεῖς ἴτι φρι μὴ

νά εὐ αἰωνίον ἴτι φυ ἴτι. Ὁ μακρὸς τῆς Ε

f

Ο ΚΑ ἀρχαῖοι πολεμὸς τῆς θεοτερίας.

p

θά ξεπροβάλλουν πάντα νέ οι ελις ἀν λρειω θύ ves λικα

p

ρδιās λις καρδιās Θά ξεπροβάλλουν πάντα νέ οι

p

ελις ἀν λρειω θύ ves λις καρδιās λις καρδιās. Ψη λα τὰ μέ τωπα:

I

ἡ πα τρι θα στα κόκκαθα τῶν ἡ ρῶων ἀν δεῖ γη

I *f*
 ρῶν ἀνδῆ. Ἰησὺς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἡμῶν
 ἐστὶν ἡ ἐπιδαμῖα

νέεσσι μέσθ' ἀναστῆναι θεῶν. Ἰησὺς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἡμῶν

ἐστὶν ἡ ἐπιδαμῖα νέεσσι μέσθ' ἀναστῆναι θεῶν.

ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΚΟΣ

Εἶναι τ' ἀντάρτικο ἀντιρροισύνη
μὰ ἔχει στεροήσεις καὶ καῦμό.
Κι' ὅμως ὁ ἀντάρτης θ' ἀπομείνη
λάμψη ἀρχοντιῶς μὲς τὸ μυαλό.

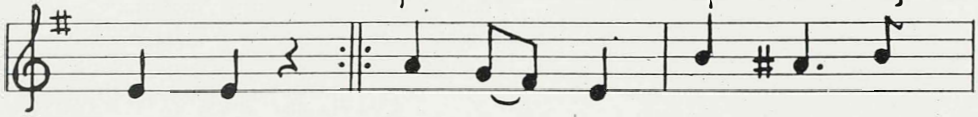
Κάποτε ἡ μνήμη θὰ ξεχάση
βάσανα, μάχες καὶ καῦμούς.
Κι' ὅμως θὰ λάμψη μὲς τὴν πλάση
ὁ ἥρωας Θεὸς μὲ τοὺς Θεούς.

Ἔπεσε ὁ Δράκος μὰ δὲν πέφτει,
μήτε ἀποσβεῖ ἡ παλληκαριά.
Ἡλιος ξαστροάφτει ἀπὸ καθρέφτη
καὶ μελετᾷ τὴ λεντεριά.

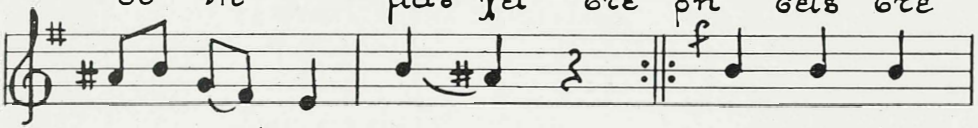
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΚΟΣ

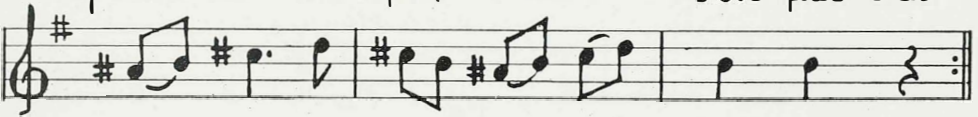
Εἶ ναι τ' ἄν τάρ τι κο τ' ἄν τάρ τι κο ἀντρείω

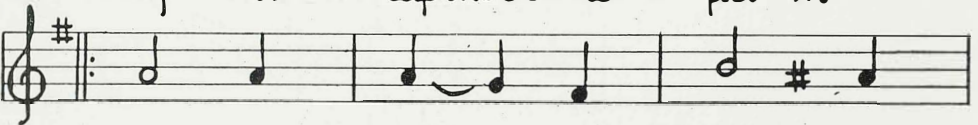
εὐ νη μάς χει στε ρή σεις στε

ρησεις ναι ναν μοῖ. Κιό μως ὁ ἄν-

τάρ της ὁ ἄν τάρ της δ' ἄ πο μεί νη

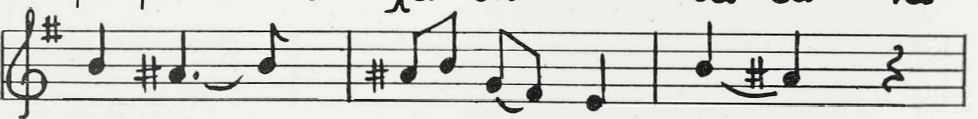
λάμ ψη ἄρ των τῆς μέσ

σώ μυα λό. Κά σο τεῖ νη μὴ μὴ ῆ

μὴ μὴ δ' ἔε χά σι θ' ἄ σα να

μά χες - μά χες ναι ναν μοῖς.

Κι ὁ μὲν δά λᾶμψη δά λᾶμψη μέν στίλ
 πλασθῆ. ὁ ἦ ρωσθε ὅς Θε
 ὅς μέν στίλ Θε οὐς. Ἐθεσε ὅ
 Ὁράκος ὁ Ὁράκος μὰ δέν σέ φτει,
 μίτε ἀποσθεῖ ἀποσθεῖ παλη κα
 ριά. Ἐλιος ἔα σφά φτει ἔα
 σφά φτει ἀπόκα δρέ φτει, καί μελε
 τᾶ μελε τᾶ τῆ λευτε ριά.

ΤΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΑ ΜΝΗΜΑΤΑ

Χαμὸς δὲν εἶναι νὰ πεθαίνης
σιτῆς νιότης τ' ἄνθος γιὰ τιμῆ·
τὸ μέγα πάθος ἀνασταίνεις
ποὺ λέγεται παντοῦ ἀρετή.

Κι' ἡ λευτεριά 'ναι ἡ πιὸ μεγάλη
κι' εἶν' ἀρετὴ τῶν ἀρετῶν,
καὶ στοῦ ἥρωα στέκει τὸ κεφάλι
οὐκ ἦλιος τῶν ἰδανικῶν.

Γι' αὐτὸ λαμπάδα τιμημένη
φωτοῦν μὲ φῶς θαμπωτικὸ
τῶν φυλακῶν οἱ κρεμασμένοι,
νεκροὶ σ' ἀγῶνα ἑλληνικό.

ΤΑ ΦΤΛΑΚΙΣΜΕΝΑ ΜΝΗΜΑΤΑ

Χα μος δὲν εἶναι νά πε δαι τῆς οὐρῆς νιό τῆς τ' ἀνδρὸς γιά λῆ
 ζι μῆ τι μῆ τι μῆ τι μῆ τι
 ζι μῆ τι μῆ τι μῆ τι μῆ τι
 ζι μῆ τι μῆ τι μῆ τι μῆ τι
 μῆ: τὸ μέ γα πα δος ἀ να σταί νεις σου
 μῆ: τὸ μέ γα πα δος παν.
 μῆ: τὸ μέ γα πα δος
 μῆ: τὸ μέ γα πα δος παν.

crescendo - -

γέ γεται πανλού ἀρετή ἢ λευτεριά ναι πλιό με
 τοῦ παν τοῦ ἀρετή ἢ λευτεριά ναι πλιό με
 παν τοῦ ἀρετή ἢ λευτεριά ναι πλιό με
 τοῦ παν τοῦ παν τοῦ ἀρετή ἢ λευτεριά ναι πλιό με

ff *pp*

γὰρ ἡ κίεῖν ἀρετῶν ἀρετῶν καὶ
 γὰρ ἡ κίεῖν ἀρετῶν ἀρετῶν τοῦ
 γὰρ ἡ κίεῖν ἀρετῶν ἀρετῶν τοῦ
 γὰρ ἡ κίεῖν ἀρετῶν ἀρετῶν τοῦ

στοῦ ἥρωα στέκει τό κε φα' λι σάν ἥλιος τῶν ἰδα νι-
 ἥ ρωα τό υε φα' λι σάν ἥλιος ἰ δα νι
 ἥ ρωα τό υε φα' λι ἰ δα νι
 ἥ ρωα τό κε φα' λι σάν ἥλιος ἰ δα νι

κῶν στοῦ ἥ ρωα στέκει τό κε φα' λι σάν
 κῶν στοῦ ἥ ρωα στέκει τό κε φα' λι σάν
 κῶν στοῦ ἥ ρωα τό κε φα'
 κῶν στοῦ ἥ ρωα τό κε φα'

V

ἡ λιοσ τῶν ἰ δα νι κῶν Γιάυ τό λαμπάδα τι μη
 ἡ λιοσ τῶν ἰ δα νι κῶν Γιάυ τό τι μη
 λι εἰς ἡ λιοσ τῶν ἰ δα νι κῶν Γιάυ τό τι μη

λι εἰς ἡ λιοσ τῶν ἰ δα νι κῶν Γιάυ τό τι μη

μέ νη φω τούν μέ φῶς δαμπω τι κό τῶν
 μέ νη μέ φῶς δαμπω τι κό οἱ
 μέ νη δαμπω τι κό οἱ

μέ νη μέ φῶς Ἐθ θη νη κό οἱ

φυλακῶν οἰκρεμα σμέ νοι νε υροί εἰ γῶνα ἐξήγητι
 κρε μα σμέ νοι εἰ γῶνα ἐξήγη τι
 κρε μα σμέ νοι εἰ γῶνα ἐξήγη τι
 κρε μα σμέ νοι εἰ γῶνα ἐξήγη τι

κό τῶν φυλακῶν οἰκρεμα σμέ νοι νε *pp*
 κό οἰ κρε μα σμέ νοι νε
 κό οἰ κρε μα σμέ νοι νε
 κό οἰ κρε μα σμέ νοι νε

κροί σ'ά γ'ω να έρχητι κό νε κροί σ'ά γ'ω να έρχητι

κροί σ'ά γ'ω να έρχητι κό νε κροί σ'ά γ'ω να έρχητι

κροί σ'ά γ'ω να έρχητι κό νε κροί σ'ά γ'ω να έρχητι

κροί σ'ά γ'ω να έρχητι κό νε κροί σ'ά γ'ω να έρχητι

κρό.

κρό.

κρό.

κρό.

ΤΑΦΟΣ ΚΥΠΡΙΟΥ ΜΑΧΗΤΗ

Χριστὸς Ἀνάστη! Σώθηκεν ἡ γῆ μας
καὶ σήκωσε κεφάλι ἑαρινό.
Στὴν καθεμιὰ θυσία κρατᾷ ἡ ζωὴ μας
κομμάτι φῶς ἀπὸ λαμπρὸ οὐρανό.

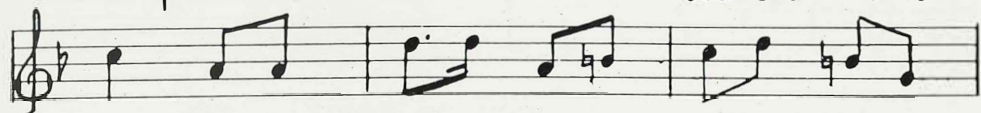
Χριστὸς Ἀνάστη! Σώθηκε ἡ πατρίδα
σὶν τάφο αὐτοῦ Κύπριου μαχητῆ.
Γι' αὐτὸ δὲν στήνω φοινικιάς ἀψίδα
μὰ μνήμη στὴν καρδιά μου λατρευτή.

Χριστὸς Ἀνάστη! Στὸ νησι ἡ Ἑλλάδα
παντοινὸ στοὺς αἰῶνες φῶς κρατεῖ
καὶ τὸ γεμίζει μὲ τρανὴ λαμπράδα,
ἡ Κύπρος εἶναι πάντα ἑλληνική.

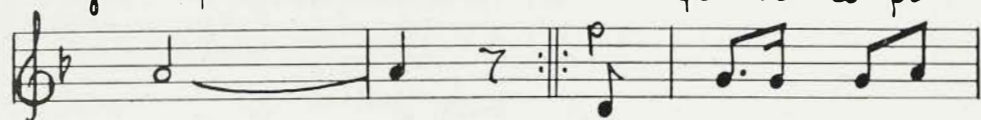
ΤΑΦΟΣ ΚΥΠΡΙΟΥ ΜΑΧΗΤΗ

Χριστός ἀνέστη! Ἐώρα κεν

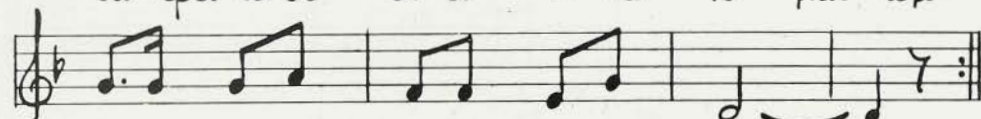
ἡμᾶς καὶ σήκωσε κεν ἡμᾶς ἀρι-

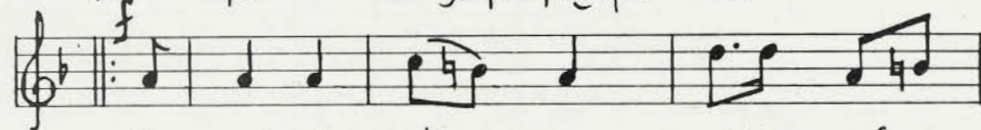
στόν. Ἐπὶ καθεμιά κεν

ταύτην καθεμιά κεν ἡμᾶς κομ-

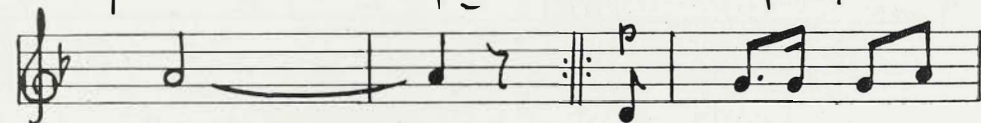
μάρι φῶς ἀπόλαμ πρόαιρα στόν.

Χριστός ἀνέστη Ἐώρα κεν ἡμᾶς

τρίδα στον τάφον του Κυρίου μαχη-

τήν. - Γιαὺ τὸ γιὰ τὸ δέ

εστίνω εστίνω φοι νι κιάσ ᾶ σπι δα μά
 μνήμη στίν καρ διά μου χα τρευ τί
 Χρι στός ᾶ νέ - σση!
 Ἐτό νη σίτ' Ἐ γά δα παν το τι νό αῖ
 ώ νιο φῶς κρα τεί.
 καί τὸ γε μί ζει μέ τρα νή λαμ-
 πρά δα μέ λαμ πρά δα ἦ Κύ προς εἶ ναι
 πάντα Ἐ γη νι υἱί.

ΜΟΔΕΣΤΟΣ Ο ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΑΣ

*Τοῦ πρωτομάρτυρα τοῦ ἀγώνα
τοῦ Μόδεσιον τοῦ Λιοπειριοῦ
μιὰ μνήμη ὡς φῶς μὲς τὸν αἰῶνα
θὰ πλέξω μ' ἄσθη τ' Ἀπριλιοῦ.*

*Ὁ θάνατός του πρώτη νίκη,
σημαία τ' ἀγώνα μας τρανή.
Σ' αὐτὸν ἡ πρώτη δόξα ἀνήκει
ἡ ἐλληνικὴ καὶ γαλανή.*

*Αὐτὸς ποὺ πέφτει γιὰ μιὰ ιδέα
γιὰ πάντα θᾶναι μαχητής,
θὰ ζῆ μὲς τ' ἅγια καὶ τὰ ὠραῖα
κοντά μας, φῶς τῆς ἀρετῆς.*

ΜΟΔΕΣΤΟΣ Ο ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΑΣ

ζοῦ
 ἴρω το μαρ - - τω

ρα - τὸν ἁ ῶ να τοῦ
 λό - - δε σου - - τοῦ

λό - - πε τριῶν μιὰ
 μητ - - μι ὡς ῥῶς - - μέσ

τὸν - - ἁ ῶ να θά
 πρέ - - ξω μ' ἄν - - θη

τ'α - πρι - γιοῦ θά πρέ - - ξω μ'άν - - θη

τ'α πρι γιοῦ. 'Ο δά - - να τος - - σου

πρῶ - - η νί κη ση μαία - - τ'ά γώ να

μας - - τρανή. Σ'αῦ τόν ἢ πρῶ - - ηη

δὲ - - εἰς τὴν κελίαν ἡ
 ἄν - - τι κη - - και

γα - - γα τὴν τὴν
 τὸς - - πού τῆ - - φει

γὰ - - μαι δὲ α γὰ
 πάν - - τα θά - - ραι

μα - - αν τὴν, θά
 ἴη μέσ τῶ γὰ

καί - - εὐ - - παῖ - - α κοῦ - - τά - - μας φῶς - - τῆς

ἀ - - ρε τῆς. κοῦ - - τά - - μας φῶς - - τῆς

ἀ - - ρε τῆς.

ΚΤΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ

Οἱ πρῶτοι ποῦ στή μάχη σβύσαν
τὸ δρόμο δείχνουν τῆς τιμῆς.
Μὰ κι' οἱ στερονοὶ τὴ νίκη στήσαν
σὰ μήνυμα χαρᾶς στὴ γῆς.

Κι' ἐὸν στήν τελευταία τὴ μάχη,
μὲς τ' ὄραμα τῆς λευτεριᾶς,
χαμὸς ἡμίθεου σοῦχει λάχει
κι' ἀθανασίας βωμὸς μεμιᾶς.

Εὐτυχιόμνε Μάτση, ἡ μνήμη
θὰ σὲ κρατᾶ γενναῖο σιὸ νοῦ.
Σὰν τοῦ ἥλιου θᾶσαι φῶς καὶ φήμη
τοῦ πιὸ ἀθηγαίου λαμπροῦ οὐρανοῦ.

ΚΤΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ

f Οἱ σπαῶ τοι πού ἐστὶ μάχη ἐβύσαν τό

δοῦ - μο δείχνου ἑὴς ἡ μῆς ἰα
 δεῖ - - χου ἑὴς τι - μῆς.

μοὶ σερνοὶ ἐν νι υπ ἐτησαν ἑα -

μη - - νυμα χαρᾶς ἐν ἡς. ἰε.
 μη - - νυμα ἐν ἡς ἐν - ἡς.

οὐ σὶν τελευταί α μά χη μέσ

τὸ - - ρα μα τῆς γευτε ριᾶς. χα.

τὸ - - ρα μα - τῆς γευτε - ριᾶς.

μός ἢ μι θεου οὐχει γὰ χει κα -

δα να διασωμος - - μέ μιᾶς. Εὐ -

μιᾶς μέ - μιᾶς.

τυχι θμε νε λια τση μη μη δα σε κρατα γεν.
γεν.

ναι - ο γεν ναι ο στο νου
ναι ο γεν ναι ο στο - - νου.

Σαν του η γιου δα θα φως και φημη του προα δι

ναι αι γαμπρα ου ρα νου Ευ
ρου ου ρα - νου

τω κι σήμενε λάτρη μνη μη δά βέ κρατά γεν

ναϊ ο γεν ναϊ ο στο νου
ο στο νου.

Σαν του η λίου δάσαι φως και φτι μη του λιόαθι

ναι ου χαμπραυ ου ρα νου.

ΣΤΟΤΣ ΝΕΚΡΟΤΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Τιμῆ σιούσ μαθητέσ πού όρμηόσαν
σιῆσ λευτεριᾶσ τῆ μάχη άγνοι
καί πέφτιοντιασ βωμόυσ έσθήσαν
καί ξεσπλαθώσανε τῆ γῆ.

Στόν τάφο τουσ μιᾶ αιώνια Έλλάδα
θα λάμπη μ' ένα φῶσ θεϊκό.
Έ άρκαδική τουσ όμορφάδα
τό νέο στολίζει πιᾶ ούρανό.

Ψηλά τό μέτωπο, ᾧ σχολεϊό:
ό σπόροσ σου έχει τιμηθῆ.
Τις άρειτέσ άπ' τό βιβλίό
φυτέψανε σ' αὐτή τῆ γῆ.

ΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Ζι μη στους μαθητές ποιόρμη σαν εἴης
 γρευτεριάς τή μάχη ἄγνοι και τίεφτοντας θωμούς ε-
 σῆ σαν και ξε σιγαλώσανε τί γῆ. Στόν
 τά φο τους μάϊώνια ἔγρα δα δά γάμπη μῆνα φῶς θι
 κό Ἡ ἄρ κα δι υπί τους ὁμορφά δα ῥό
 νέο στο γίξει πιά σῆρα νό. Ψη λά τό μέτω πο
 ὦ σχο λεί ο ὁ εἰός σου ἔχει τι μη - θεῖ. Τίς
 ἄ ρε τές ἀπ' τό βι βῆι ο φρυτέ ψα νε εἰού -

ἐπὶ τῇ γῆ ὅτι μή εὐσμάθητες ποὺ ὄρησαν οὐκ

γενεῖας ἐπὶ μάχη ἄγνοι καὶ πῆ στονρασβωμάς ἐ.

οὐκ οὐκ καὶ ξεσκαβώσανε τῇ γῆ.

ΣΤΟΝ ΦΩΤΗ ΠΙΤΤΑ

..Ἄεν πάει χαμένος ὁ χαμός σου,
ὦ δάσκαλε πολεμιστή.
Ἐλευτεριὰ ἔταν τ' ὄνειρό σου
σιτὴν Κύπρο μας νὰ φυτευτῆ.

Καὶ σὸ βιβλίο σου δίπλα στέκει
ἢ πὸ μεγάλη διδαχή,
γιατὶ τιμᾶς μὲ τὸ ντουφέκι
αὐτὸ πὸν πίστευε ἢ ψυχῆ.

Καὶ λεύτερο πιά τὸ σχολεῖο,
ὦ δάσκαλε, σ' εὐγνωμονεῖ.
Τιμᾶ ἢ ψυχῆ μας τὸν ἀνιρεῖο
γιὰ τὴ θυσία του τὴν τρανή.

ΣΤΟΝ ΦΩΤΗ ΠΙΤΤΑ

f Δεν πάλι χαμένος ὄ - χα - μός σου

p ὦ δάσκαλε πο γέ με στεί.

f Η γουτεριά' ταν τ'ὀ - νε - ρο σου

στὴν Κύπρο μας νὰ φυτευ - τῆ -

στην Κύπρο μας να φυ - τευ - τῆ.

p
Καὶ στὸ βίβρι ο σου δι πῆα - στὲ νει
p
crescendo poco a poco

ἢ πὶό με γὰ ρη δι - δα - χῆ.

f
για τι τι μᾶς μέ τό - ντου - φέ κι

αὐτό πού πῆ στεν - εἰ ἡ ψυχή.

f Καὶ γέντε ροδιά τό - σχο - ρεῖ ο

p ὦ δά σκα γε σ' εὖ γνω μο νεῖ

f Ζι μᾶ ἡ ψυχή μας τόν - ἄν τρεῖ ο

Musical score for the first system. It consists of two staves: a treble clef staff with a piano (*p*) dynamic marking and a bass clef staff. The melody is written in a key with one flat (B-flat major or D minor) and a 2/4 time signature. The lyrics are in Greek: "γιατί θυ οί α του τίν - τρα - νί -". The first measure contains the notes G4, A4, Bb4, and C5. The second measure contains the notes Bb4, A4, G4, and F4. The third measure contains the notes E4, D4, C4, and B3. The fourth measure contains the notes A3, G3, F3, and E3. The fifth measure contains the notes D3, C3, B2, and A2. The sixth measure contains the notes G2, F2, E2, and D2.

Musical score for the second system. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The melody continues from the first system. The lyrics are in Greek: "γιατί θυ οί α του τίν - τρα - νί.". The first measure contains the notes G4, A4, Bb4, and C5. The second measure contains the notes Bb4, A4, G4, and F4. The third measure contains the notes E4, D4, C4, and B3. The fourth measure contains the notes A3, G3, F3, and E3. The fifth measure contains the notes D3, C3, B2, and A2. The sixth measure contains the notes G2, F2, E2, and D2.

ΣΤΟΥΣ ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΤΟΥ ΛΙΟΠΕΤΡΙΟΥ

Στοῦ Λιοπετριοῦ τὸν ἀχυρώνα
τέσσερες ἦταν οἱ νεκροί:
Πέσανε σ' ἄνισον ἀγώνα
γιὰ ὠραία νίκη Ἑλληνική.

Δάκρυ γιὰ τὸν ἀντιεῖο δὲ χύνεις
διὰν πεθαίνη γι' ἀρετή.
Πάνω στὴ γῆ μνημεῖο τοῦ σιήνεις
κι' ἄλλο μνημεῖο μὲς τὴν ψυχῇ.

Κι ὅποιος περᾶ, μιὰ αἰώνια Ἑλλάδα
ῥκεῖ σὶ τὸ Λιοπέτρι προσκυνᾶ.
Τέσσερες ἦταν: ἄμορφοῦραδα,
νιότη, ἀρετή, παλληκαριά.

ΣΤΟΥΣ ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΤΟΥ ΛΙΘΗΤΡΙΟΥ

pp

Στοῦ Λιο πετριοῦ τὸν ἀχυρῶνα

Στοῦ Λιο πετριοῦ τὸν ἀχυρῶνα -

τέσσερεις ἦσαν οἱ Θεοὶ:

τέσσερεις ἦσαν οἱ Θεοὶ:

πέσα νεδαῖον ἀγῶνα

πέσα νεδαῖον ἀγῶνα

γὰ ὦραι ἀνικτήθητι κί.

γὰ ὦραι ἀνικτήθητι κί.

Δά - κρυ για τον άντρείοδέ αυ νεις -

Δάκρυ για τον άντρείοδέ αυ νεις

ο - ταν πε δαίτη για ρε τή -

ο ταν πε δαί τη για ρε τή

πά - νω στή γή μη μείο τού στή νεις

πάνω στή γή μη μείο τού στή νεις

κι άλ - λο μη μείο μές τή ψυ χή -

κι άλλο μη μείο μές τή ψυ χή.

Κιὸ - ποιος περ γὰ μιάϊ ὠ ναῖ ἔ γάι δα

Κιὸ ποιος περ γὰ μιάϊ ὠ ναῖ ἔ γάι δα -

κεῖ - στό λιό πέ ρι προ οκυ γὰ.

κεῖ στό λιό πέ ρι προ οκυ γὰ.

ἴεθε - θε ρεις ἦ ταν: ὁ μορ φά δα -

ἴεθε ρεις ἦ ταν: ὁ μορ φά δα -

γιό - τπὰ ρε τή πα γλη κα ριά.

γιό τπὰ ρε τή πα γλη κα ριά.

